

Umetnost je najhujši aristokrat! Nič skupnega nima z veliko množico! Whistler.

Umetnik sme živeti le svoji umetnosti. Njej se mora popolnoma posvetiti. V javnem življenju sme sodelovati le, da opazuje in proučuje in še to le kolikor mogoče malo: časa ne sme izgubljati.

Charles du Groux.

Fantazija v umetnosti obstoja v tem, da najdemo najpopolnejši izraz za obstoječo stvar, ne pa, da si jo sami izmislimo ali ustvarimo. Courbet.

Čemu treba idealiziranja, ko imamo idealno naravo pred seboj? Meissonier.

Idealizem in realizem sta združena v vsaki pravi umetnini in sta le sedaj siloma raztrgana pojma, ki ju rabijo za šolske prepire. Ludvig Richter.

Umetnik mora vedno paziti, da se njegovo čustvo in razum enakomerno razvijata, in oni, ki je nagnjen k sentimentalnosti in idealizmu, bi moral začeti z naturalističnim študijem. Böcklin.

Slikati je zame le druga beseda za čutiti.

Constable.

Mojster je oni, katerega dela ne spominjajo na dela drugih. Meissonier.

Naj mislijo o moji umetnosti, kar hočejo: moja je, in jaz bi veliko rajši stanoval v lastni koči, kot v palači, ki bi bila last drugega. Constable.

Vi ne gledate z mojimi očmi; jaz ne gledam z Vašimi očmi. Vsak naj gleda z lastnimi očmi, in če potem poda, kar je videl, moramo njegovo delo ceniti. Wm. M. Hunt.

Nič ni neokusnejšega kot brezizrazna popolnost. Malo neumnosti je boljše nego smrt. Breton.

Vse in vsaka reč posebe v svetu je bila že enkrat tu in žal, skoro vedno boljše. Kar pa prihaja iz najgloblje človeške duše, je kljub temu vedno originalno. Feuerbach.

Povest ni moralna po svoji tendenci, ampak veliko več po netendenčnem opisovanju resničnih ljudi, iz katerega mora slediti, da ima človek višje moči v sebi, s katerimi se lahko dvigne preko naravnega. Goethe.

Alojzij Res.

G. Ivanu Vozniku v »Slovanu«, 1916, str. 287. — V »Dom in Svetu« (št. 7./8.) sem poročal o Rešetarjevi srbohrvatski gramatiki in sem mimogrede zavrnil nekatera mnenja »Slovanovega« poročevalca Ivana Voznika. Na to poročilo odgovarja Ivan Voznik v »Slovanu« in mi očita tri stvari: 1. da sem njegovo ime Voznik spremenil v Poznik; 2. da sem mu delal krivico, ko sem pisal, da so na njegovo oceno vplivali nestvarni momenti, češ, tiste besede, ki sem jih jaz vzel za izraz

osebne animoznosti, so imele le namen »potolmačiti diskrepanco med praktičnim namenom in teoretičnim zasnutkom Rešetarjeve slovnice«; 3. da se le motim, ko trdim, da ni »podrobno tolmačenje akcentskih kvalitet v praktičnem učbeniku čisto sekundarna stvar«. —

1. Odkod pomota Voznik — Poznik?

Ne morem si kaj, da ne bi v istem listu »Slovanu«, samo v drugem letniku, poiskal odgovora na to vprašanje. Josip Puntar je leta 1912. izdal znano publikacijo »Zlate črke na posodi Gazel ali problem apolinične lepote v Prešernovi umetnosti«. Iz avtorja Josipa Puntarja je dr. Ilešič napravil Jos. Puharja in je to napako — gotovo pomota, dasi je bil nanjo morda celo opozorjen — obdržal tudi na koncu letnika v kazalu. Če se celo verziranemu znanstveniku, kot je dr. Ilešič, kaj takega primeri, ko ima vendar opraviti s pravim imenom, ni čuda, da se je v slučaju Voznik — Poznik, ko imamo opravka s psevdonimom, tudi meni izmuznila podobna napaka. —

2. Glede »nestvarnih momentov« mi je reči, da Voznikovo »potolmačevanje« notranje diskrepance v Rešetarjevi slovnici ni stvarno, kajti tiste diskrepance — ni, kakor razvidno iz naslednjega. Če je pa Voznik »s prof. Rešetarjem v prav prijateljskih odnosjih«, ne bom poslej več iskal vzroka za brezplodno Voznikovo »potolmačevanje« v osebni animoznosti, pač pa v dejstvu, da Voznik ni znal Rešetarjeve slovnice s pridom in razumom brati.

3. Voznikova trditev, da »je podrobno tolmačenje akcentskih kvalitet v praktičnem učbeniku čisto sekundarna stvar«, bi mogla veljati le, če je dotični »učbenik« namenjen izključno tujcu in začetniku, ki nima prilike slišati žive govorice. Da pa ima prof. Rešetar pred očmi tudi take učence, ki se uče z učiteljem ali poslušajo živo govorico, je razvidno iz njegovih besed: »Doch, um die richtige sk. Betonung sich anzueignen, ist es unumgänglich notwendig. Sk. richtig aussprechen zu hören« (str. 16.). Takim učencem tolmačenje akcentskih kvalitet nikakor ne more biti »čisto sekundarna stvar«.

Ivan Mazovec.

Listnica uredništva. Ker je bilo treba letnik zaključiti, je mnogo gradiva za Književnost, To in ono ter Drobiz moralo izostati, kar naj nam sotrudniki in bralci blagohotno oprostite.

Popravki. »Boji«, str. 229., namesto »VIII.« bodi XIII. — »Tlačani«, str. 266., namesto »XX. Vojaki« bodi XXI. Vojaki. Str. 268., namesto »XXI. Božični večer« bodi XXII. Božični večer. — Besede »Ali je mož... Duhá« v 72. Gregorčičevem pismu, str. 254., se ne nanašajo na Missia, kakor stoji na str. 253., ampak na tedanjega goriškega nadškofa.

